

Marko Čož

Diakon včeraj, danes in jutri

V zgodovini prve Cerkve so pomembni trije diakoni, sv. Štefan, sv. Vincencij, sv. Lovrenc. In sv. Mohor in Fortunat za slovensko cerkev.

Sv. Štefan je bil prvi mučenec, ki je bil kamnan, ker je pričeval, da je Jezus Bog in človek.

Diakon sv. Vincencij je bil duhovni pomočnik španskemu škofu Valeriju. Pod cesarjem Dioklecijanom je utrpel mučeniško smrt, ker je kot vikar škofije deloval in pričeval za resnico. Sv. Lovrenc je zavetnik ubogih in bolnih, ker je kot zaklad Cerkve izročil načelniku Hipolitu uboge, vdove, sirote in jih predstavljal, kot največji zaklad. Togotni Hipolit ga je ukazal živega speči na ražnju.

Sv. Mohor in Fortunat sta bila starokrščanska mučeneca. Sveti Mohor je bil prvi škof v Ogleju. Bil je neločljivo povezan z diakonom Fortunatom, saj sta skupaj umrla mučeniške smrti. Bila sta mučena med zadnjim preganjanjem cesarja Dioklecijana. Oba imata izjemen pomen za slovensko versko in kulturno zgodovino. Po Mohorju se imenuje najstarejša slovenska knjižna založba, ki jo je leta 1851 ustanovil blaženi Anton Martin Slomšek. Za ljubljansko škofijo sta bila izbrana kot glavna zavetnika od leta 1461-1961. Po petsto letih, sta še vedno sozavetnika naškofije Ljubljana. Sveti Ciril in Metod kot slovanska apostola pa nadaljujeta njuno poslanstvo v ljubljanski nadškofiji in sta hkrati tudi sozavetnika Evrope.

V današnjem času je temeljno poslanstvo diakona služnje Bogu in ljudem. Obstajata dve poti. Prva je v bogoslovnem semenišču, kjer se kalijo bodoči duhovniki, ki so najprej diakoni. Po drugi poti se za to poslanstvo odločajo tudi poročeni moški, ki uspešno zaključijo Katehetsko pastoralno šolo, ki traja štiri leta. Tako lahko po posvetitvi postanejo stalni diakoni v župniji. V župniji Trnovo je stalni diakon Matej Križanič, ki služi Bogu in ljudem že deset let.

Tudi moje poslanstvo temelji na služnji Bogu in človeku. Z veseljem sem pomoč župniku pri oblikovanju bogoslužja, ki kroji življenje celotne župnije. Z veliko odgovornostjo sem pred leti sprejel pastoralno pomoč pri verskih obredih v Domu Kolezija.

Zelo sem bil vesel, ko sem prvič v domu Kolezija postavil božične jaslice. Vsak petek oskrbim oskrbovance z zakramentom svetega obhajila. Po potrebi pokličem duhovnika za podelitev zakramenta bolniškega maziljenja in svete spovedi. Veliko božje milosti doživljam, ko človek odhaja s tega sveta v večnost. Srčno jim priporočim tudi zakrament svete spovedi. Pogosto se zgodi božja milost, ki omogoči človeku ponovno srečanje z božjim odpuščanjem.

Naša bodočnost je močno odvisna od duhovne pomoči, ki jo lahko nudi tudi stalni diakon. Moje prepričanje je, da je velik privilegij, če lahko deliš dobro vsem, ki se odpirajo božji milosti.

Oznanila

9. april je bil zame izredno pomemben dan. V to, kar so mi pripovedovali mnogi, nisem bil prepričan. Skratka, nisem mogel verjeti, ker je bilo preveč kruto in proti človekovemu dostojanstvu. Za šest milijard evrov prodati svojo deželo, da na njej nekateri mogotci, ki bi radi krojili življenje ljudi tega sveta, delajo poizkuse in preverjajo, kaj lahko deluje in kako ljudem odvzeti osebno svobodo in lastno razmišljanje. Kako oblikovati osebno življenje ljudi na vseh področjih življenja: od hrane, do svežega zraka, od osebnih odločitev do sistemskih projektov itd. Rekli boste, daj, povej že enkrat, kaj imaš v mislih? Kaj bi rad povedal? Konkretno!

Omenjenega dne sem šel v hribe kakor vsak teden. Želel sem narediti daljši krog na Dobrčo čez Bistriško in Lešansko planino. Na Bistriški planini sem se ustavil pri koči Pašne skupnosti. Pred kočjo je že sedel kolesar, ki se je pravkar pripeljal iz Tržiške Bistrice. Izmenjala sva si nekaj besed in nato popila, kar sva prinesla s seboj. Koča je bila zaprta, ker živino pripeljejo šele sredi junija. Tuda trava se je šele začela sramežljivo prebujati na travniku. Bil je dan čist kot solza. Nebo sinje modro. Sonce toplo. Okrog enajste ure so se začela pojavljati na nebu nad Slovenijo letala, ki so za seboj puščala čudne sledove. Letal je bilo nenavadno veliko. Preletavali so nebo nad našo deželo v obe smeri. Nad Avstrijo ne. Karavanke so bile meja. Nebo je postajalo čedalje bolj koprenasto. Sledovi letal so se razširjali kot purpen. Prevozi letal nad Slovenijo v eno in drugo smer so trajali do 14. ure. Takrat je bilo mirno, megla ali sivina nad našo domovino pa je bila vedno bolj gosta in celo strašljiva. Sonce ni imelo več prave moči. Pri koči na Dobrči sva s kolegom duhovnikom, ki je tudi prišel na goro v istem času, to čudo opazovala. Poučil me je, da se take stvari nad Slovenijo dogajajo že daljše obdobje. Tudi gospa pri sosednji mizi je bila istega mnenja in zelo ogorčena nad tem, kar se dogaja. Rekla je: „Ljudje to vedo in ne protestirajo. Celo napovedovalci vremena ne, ki te pojave poznajo in presenetljivo natančno napovedujejo nenadne spremembe na nebu.“ Ko sem se z vrha vračal domov, je bila koprena nad Slovenijo že zelo gosta in na pogled strašljiva. Odločil sem se, da ta svoj osebni doživljaj sporočim tudi Vam, pa vzemite to, kakor hočete. Meni se zdi nesprejemljivo, ker naša zemlja izgublja vrednost. Pojavljajo se najrazličnejše bolezni in nenadne in nepričakovane smrti, vse več ljudi je depresivnih in duševno motenih. Življenje v Sloveniji se je zelo spremenilo. To je le delček tistega, pred čemer bi nas morali odgovorni v državi obvarovati, ne pa nas pehati v odvisnost zaradi denarja. Da, deveti april se bom zapomnil za vse življenje. Čas bo pokazal resnico in posledice, kakor pri pandemiji covid 19.

1. maj – Praznik Jožefa Delavca, začetek šmarnic in prvi petek.
2. maj – Prva sobota
3. maj – Praznik gasilcev, maša zanje ob 10. uri.
4. maj – Zavetnik gasilcev sveti Florijan.
11. maj – Prošnja procesija za rodovitnost zemlje, seja Župnijskega pastoralnega sveta.
12. maj – Prošnja procesija za lepo vreme, ob 19.00 priprava na sveti krst.
13. maj – Prošnja procesija za blagoslov pri delu.
14. maj – Praznik Gospodovega vnebohoda, maši ob 8.00 in ob 19.00.
17. maj – 7. velikonočna nedelja, Dan služnja.
24. maj – Binkošti, praznik sv. Duha, zaključek velikonočnega časa, praznik katehumenov.

Župnija Ljubljana Trnovo maj 2026

Naše upanje je Jezus

Gordana Dobrinjanin

**Sveti Jožef – tiha moč
in zaščitnik**

Sveti Jožef je pogosto v ozadju, a njegova prisotnost je ključna. Bil je mož Marije in varuh Jezusa, zglede skromnosti, poslušnosti in ljubezni. V njegovem življenju najdemo moč tihe predanosti, potrpežljivosti in poguma. Ni iskal slave ali priznanja, vendar je njegovo življenje polno globokih dejanj, ki so imela velik pomen za svet in za življenje vseh, ki so ga spremljali.

Jožef nas uči, da prava moč ni v videnju ali v govoru, temveč v dejanju, v skrbi za druge in v odgovornosti, ki jo prevzamemo. Njegovo življenje je polno zaupanja v Božjo voljo, tudi ko so okoliščine nejasne ali težke. To je lekcija, ki je dragocena za vsakogar, ki želi živeti z odprtim srcem in z vero, ki ne omahne ob preizkušnjah. V vsakdanjih trenutkih, ko smo soočeni z izzivi, nas spominja, da je pomembno zaupati, vztrajati in verjeti, da se vse razplete po Božjem načrtu.

Kot varuh Svetega družine je Jožef zglede zaščite in skrbi. Njegova skrb ni bila le fizična, temveč tudi duhovna – skrbel je za Marijo in Jezusa, ju vodil, učil in varoval. Njegova tiha predanost nam kaže, da ljubezen pogosto ne potrebuje velikih besed, temveč drobnih, vsakodnevnih dejanj, ki gradijo mir, varnost in toplino doma.

V življenju Svetega Jožefa najdemo navdih za lastno pot. Uči nas, da je pomembno biti odgovoren, iskren in zvest. Uči nas, da se tudi v preprostosti skriva lepota in da so majhna dejanja pozornosti, pomoči in skrbi lahko velik dar. Njegovo življenje nas spominja, da božji načrti pogosto pridejo skozi preprostost, tišino in vero, ki vztraja, ter da lahko v majhnih dejanjih resnično najdemo smisel in mir.

Sveti Jožef je simbol moči v tišini, ljubezni v vsakodnevnih dejanjih in zaupanja v božji načrt. Njegov zglede nas uči, da z vero, potrpežljivostjo in skrbjo za druge lahko ustvarimo dom, ki je prostor ljubezni, hvaležnosti, miru in radosti. V njegovem življenju vidimo, da je tiha predanost sveta in da lahko vsak od nas, tako kot Jožef, prispeva k večjemu dobremu, če živi z odprtim srcem, vero in hvaležnostjo.

Še starodavna molitev, ki ima veliko moč, če jo molimo.

O, sveti Jožef, tvoja zaščita je tako velika, tako močna, tako učinkovita pred Božjim prestolom, vate polagam vse svoje želje in hrepenenja.

O, sveti Jožef, pomagaj mi s svojo mogočno priprošnjo, naj mi tvoj nebeški Sin nakloni duhovni blagoslov, po Jezusu Kristusu, Gospodu našem, da bom lahko s pomočjo tvoje nebeške moči hvalil in častil najbolj ljubečega Očeta.

O, sveti Jožef, nikoli se ne utrudim, ko premišlujem o tebi in Jezusu, ki spi v tvojem naročju; ne upam se ti približati, dokler počiva ob tvojem srcu. Močno Ga stisni tudi v mojem imenu, nežno Ga poljubi na glavo in Ga prosi, naj mi ta poljub vrne ob uri moje smrti. Sveti Jožef, priprošnjik za srečno zadnjo uro, prosi za nas. Amen.

Ne pozabimo, Bog vedno usliši našo molitev. Vendar včasih malce drugače, kot smo si sami predstavljali.

s. Rebeka Kenda

Glej, tvoja mati!

Kako je lahko Jezus, v strašnih mukah viseč na križu, iztisnil iz sebe besede: »Glej, tvoja mati«?

V smrtnem boju vsak izreče samo bistveno, najnujnejše. To, kar bo ljubljeno, od katerih se začasno ločuje, pomagalo varno priromati za njim v nebeško kraljestvo. Vsa leta javnega delovanja je Jezus kazal na Očeta. Stvarnika. Dobrega, usmiljenega in pravičnega. Mati Marija je bila vedno prisotna, pa vendar v senci. Kot so večinoma matere. Vse naredijo, povsod so sledi njihovih rok, njih same pa komaj opazimo. Ko je otrok v stiski, prej pokliče mamo, kot očeta. Zakaj? Ker je mati tista ki rojeva, ki ima naročje.

Ko angel Gabriel pristopi k Mariji in ji sporoči, da bo spočela in rodila Jezusa, ne reče: »V redu, vse bom naredila, kar Bog želi. To zmorem in zaupam vase.« Ne, ne zanaša se nase, ne dela se popolne, pogumne, sposobne, ampak se preprosto izroči in sprejme, da Gospod sam naredi z njo, kot se mu zdi prav: »Zgodi se mi po tvoji besedi!« In je šla narediti to, kar lahko. Pomagat sorodnici Elizabeti v njeni nosečnosti. Brez kompliciranja in odvečnih besed. Zaupa Sinu v Kani in kljub navidezni zavrtni naroči strežnikom: »Storite, karkoli vam poreče!« Mati ne daje potuhe, ne razvaja, ampak usmerja, spodbuja, kaže na Jezusa, naj izpolnjujemo Njegove besede.

Ko spremlja Jezusa, ga velikokrat ne razume. Vse je tako čudno, drugače, kot so si predstavljali, da bo ravnal in govoril težko pričakovani Mesija. Pa vendar Njegove besede shrani v svojem srcu (ali v maternici) in jih premišljuje. Ko bo čas, ko jih bo »donosila«, se bodo besede rodile in živele. Bodo postale meso.

To je želel Jezus, ko nam je na križu izročil svojo mater za našo. Da bi se ob njej in z njo popolnoma podarili Bogu, da bi »nosili Božjo besedo«, jo brali, se jo učili na pamet, premišljevali in jo rojevali v vsakdanjem življenju. In temu je namenjena tudi šmarnična pobožnost.

V najlepšem mesecu leta, ko povsod klije novo življenje, se ob večerih srečujemo z Materjo, jo častimo s petjem, poslušanjem in premišljevanjem Božje besede, vzklikanjem njenih kreposti ob litanijah, pa tudi druženju s prijatelji. Glavno pa je, da Besede njenega Sina rojevamo, prinašamo v vsakdanje življenje.

Prežganje, veliki teden 2026

Na naslovnici je prenovljena lurška Marija, ki krasi župnijski vrt v Trnovem. Za prenovo je poskrbel cerkovnik Marko Čož. Hvala Marku za mnoge skritih dobrih del, ki jih vsakodnevno daruje.

Jelka Rupnik
**Ali prepoznam delovanje
Svetega Duha v svojem
okolju?**

Da, kako ga ne bi prepoznala? Duh je, ki oživlja, ki navdihuje, ki vse razsvetljuje ... Iz lepote stvari, spoznavamo Duha, ki si je to zamislil ... Duh Očeta Sveti Duh, ti napolni nas, posveti nas, ozdravi nas, uči nas, vodi nas, Duh Očeta, Sveti Duh, ti napolni nas!

Sveti Duh, živi Bog, véliki in sveti. Je tretja Božja Oseba, zapišemo ga zato vselej z véliko začetnico in s célo besedo: Sveti Duh! Sveti Duh nam narekuje pravo molitev! Že mali, ki prihajajo k verouku, vedo: Bog je tako dober, On je naš Očka! Bog Oče je Stvarnik, Bog Sin je Odrešenik, Bog Sveti Duh je Posvečevalec, Tolažnik, Ljubezen. Sveti Duh je srčna vez med Očetom in Sinom! Spoznavamo, kaj govori Duh Cerkvam ... Iz lepote stvarstva, odkrivamo Duha, ki si je to zamislil ...

Da, Sveti Duh deluje, kjer vlada mir, sprava, svetost, Beseda, Duh! Tako ga v veselju prosim, naj prenovi obličje zemlje, potolaži premnoge, ki trpijo zaradi vojne, nesreče, nerazumevanja, sovraštva, prezira, pomanjkanja Ljubezni!

Mogočne pesmi govorijo o njem, prave molitve so: S skupno pesmijo prosimo in zaupno vsi molimo: pridi, pridi Sveti Duh. Ta pesem navaja darove Svetega Duha in je lepa molitev devet dnevnic, npr. priprave na sv. birmo, na binško praznik!

Ali »Sveti Duh, posveti nas! s sveto Božjo milostjo, Ti nam dušo okrašiš, Božji naj otroci smo. Ti nam razsvetluj razum, da Boga spoznavamo, daj nam srčnost, moč, pogum, naj le dobro delamo! Sveti Duh, ti Bog luči, v srca nam Ljubezen vlij, naj z dobroto, radostjo vsem Boga oznanjamo!«

»Vlij mi olja v srce. da bom svetil. vlij mi olja v srce, Gospod; da bom svetil ljudem kakor sonce...«

Poj hozana, poj hozana, poj hozana Jezusu, zapoj.

– Vlij veselje v srce, da bom svetil, da razdajal ga bom vsem trpečim, da razdajal ga bom vsem. – Vlij moči mi v srce. da bom svetil, vlij moči mi v srce. Gospod; da pomagal bom vsem, ki potrebni, so potrebni moje pomoči.

– Vlij ljubezni v srce. da bom svetil, vlij ljubezni v srce. Gospod; da preneha sovraštvo na svetu, po vsej zemlji naj zavлада mir. Poj hozana...«

Sveti Duh nas v srcu spominja vsega, kar je Jezus govoril in učil (Jn 14,27). Spomni se Gospod, svoje Cerkve, razširjene po Svetem Duhu, poučuj nas v pravi molitvi! Sveti Duh, razsvetluj nas s svojim nebeškim navdihovanjem, vodi nas po poti zveličanja!

Po tebi, naj spoznavamo Očeta in Sina Božjega in v tebe iz obeh Duha, naj vedno trdno verujemo! Amen.